

Andre internationale tilladelser kan i henhold til internationale aftaler mellem Danmark og andre stater, som Trafikministeriet indgår, udstedes til virksomheder, der udfører buskørsel.

Det bemærkes, at lovforslaget ikke indebærer ændringer i forhold til udenlandske vognmænds adgang til at udføre buskørsel her i landet.

Stk. 3, nr. 2, der som anført omfatter erhvervsmæssig personbefordring, indebærer, at cabotagekørsel, det vil sige personbefordring, der udføres i Danmark af virksomheder etableret i udlandet, kræver særlig tilladelse. Denne kørsel kan udføres uden tilladelse, såfremt dette følger af international aftale, herunder EU-regler, eller regler fastsat af trafikministeren. Der er således ikke tale om nogen ændring af retstilstanden i forhold til gældende lov.

Med bestemmelsen i stk. 4, der er ny, tages der initiativ til, at afgrænsningen mellem erhvervsmæssig og ikke-erhvervsmæssig personbefordring fastlægges direkte i loven.

Som nævnt i de almindelige bemærkninger, afsnit 4, regulerer buslovens bestemmelser i første række den erhvervsmæssige personbefordring og dermed den personbefordring, som er baseret på et krav om tilladelse, jf. herved både den gældende og den foreslåede bestemmelse i stk. 1. Den ikke-erhvervsmæssige personbefordring kan derimod udføres tilladelsesfrit. Den nærmere afgrænsning mellem den erhvervsmæssige og den ikke-erhvervsmæssige personbefordring er derfor afgørende for lovens anvendelsesområde.

Den gældende afgrænsning er i henhold til bemyndigelsen i den gældende lov fastlagt i Trafikministeriets bekendtgørelse nr. 33 af 15. januar 1997 om buskørsel (busbekendtgørelsen). Det findes imidlertid rigtigst, at afgrænsningen mellem den erhvervsmæssige og den ikke-erhvervsmæssige personbefordring - og dermed lovens anvendelsesområde - fremgår direkte af lovens tekst.

Efter den nuværende busbekendtgørelses § 1, stk. 4, anses kørsel for *ikke-erhvervsmæssig* personbefordring, hvis følgende betingelser er opfyldt:

- 1) Kørslen udføres vederlagsfrit, bortset fra dækning af variable udgifter, som f.eks. udgifter til benzin eller olie.
- 2) Kørslen udføres af den registrerede ejer eller bruger af motorkøretøjet eller en ansat hos denne. Hvis personbefordringen alene finder sted inden for landets grænser, kan kørslen dog udføres af andre end den registrerede ejer eller bruger.
- 3) Kørslen er led i anden virksomhed, idet befordringen af passagerer skal udgøre en underordnet rolle i forhold til det, den pågældende person,

virksomhed eller sammenslutning beskæftiger sig med.

- 4) Der befordres udelukkende personer med nærmere tilknytning til den pågældende person, virksomhed eller sammenslutning, der udfører eller lader kørslen udføre.

Den nu foreslåede afgrænsning i stk. 4, nr. 1, betyder, at kravet om en nærmere tilknytning til den pågældende person, virksomhed eller sammenslutning, der udfører eller lader kørslen udføre, opretholdes, såfremt kørsel skal kunne udføres uden tilladelse. Befordring af nære pårørende vil som hidtil ikke kræve tilladelse. Ved »privat kørsel« foreligger den nærmere tilknytning således med hensyn til befordring af den nærmeste familie, men ikke ved befordring af f.eks. naboer, venner og bekendte.

Endvidere vil kommunale institutioner fortsat alene kunne udføre ikke-erhvervsmæssig buskørsel for den personkreds, der er tilknyttet institutionen som patienter, elever eller lignende. Der vil fortsat kunne befordres hjemmeboende ældre, der er visiteret til aktiviteter, som har til formål at vedligeholde den pågældendes fysiske og psykiske færdigheder.

En virksomhed kan som hidtil befordre virksomhedens ansatte, men ikke virksomhedens kunder. Endvidere kan en forening befordre foreningens aktive medlemmer, herunder kan en sportsforening befordre foreningens sportsudøvere, træneren og andre hjælpere til et sportsarrangement, men ikke pårørende til de aktive, tilhængere eller lignende.

Som hidtil vil det være muligt at udføre ikke-erhvervsmæssig kørsel i en bus lejet uden fører, såfremt kørslen finder sted inden for landets grænser.

Der vil naturligvis, som det er tilfældet i dag, kunne opstå situationer vedrørende forståelsen af begrebet »nærmere tilknytning«, der ikke umiddelbart er omfattet af de her nævnte eksempler. Som hidtil vil sådanne forhold skulle afklares ved en konkret fortolkning.

Efter stk. 4, nr. 2, vil det kræve tilladelse at udføre buskørsel mod vederlag. Der tilsigtes ingen ændring i den gældende retstilstand, hvorefter der ved den ikke-erhvervsmæssige kørsel kan godtgøres udgifter forbundet med kørslen som f.eks. udgifter til benzin og olie, uden at dette anses som betaling i lovens forstand.

Med den foreslåede bestemmelse i stk. 4, nr. 3, vil det endvidere kræve tilladelse, hvis buskørslen udgør en virksomheds, forenings eller institutions m.fl. primære formål. Der tilsigtes med bestemmelsen ingen ændring af den gældende retstilstand.